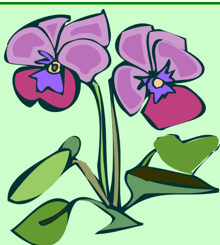

PENSEO

N-ro 204

okt. / 2008

Monata Beletra Revueto en Esperanto

Honorita de Premio Grabowski,1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 19-a jaro http://www.elerno.cn/penseo/penlisto.htm

Paro da Moskitoj

Qiong Yao

Nokta vualo lante falas. En herbtufoj aŭdiĝas ĉirpado de insektoj de tempo al tempo. Du moskitoj sidas sur herbero.

La virmoskito, suĉinte buŝplenon da herbsuko, puŝetas la moskitinon, kiu staras rigide pro kolero, kaj mildvoĉe persvadas, “Kara, prenu iom. La tutan tagon vi nek manĝas nek trinkas. Mi vere maltrankviliĝas…”

Ĵetinte malŝatan ekrigardon al la herbero plenaj je rosoj, li malgaje diras, “Kiel mi povus engluti tiel sengustan manĝaĵon? Vi ĉiam babilaĉadas tuttage tiamaniere, ĉu vi ne sentas enuon?”

“Ĉu vi intencas stari kontraŭ la homaro?” li maltrankvile rigardas al ŝi. “Sciu, ke la homoj jam preparas multajn ilojn por ataki nin. Tiu odoro, ekzemple, kiam mi ekflaras, mi jam sentas vertiĉon kaj doloron en la kapo. Se vi…”

“Vi estas timemulo, ĉu ne?” ŝi malvarme rigardas lin, kaj poste ŝi forflugas.

Li, kun granda maltrankvilo, rigardas la lamplumon filtrata el la fenestroj de homoj. Li scias, ke ŝi estas ene. Li ne scias, kial li havas tre malbonan antaŭsenton ĉivespere, tiel ke lia korpo nestanta sur la herbero tremetadas senĉese. Li tre volus vidi ŝin kaj vidi ŝin sekura, malgraŭ tio, ke li ne povas bridi ŝian ambicion trinki homan sangon. Li ekhavas tristan senton, ke nur tio ruinigos ilian ambaŭ.

Rosoj densiĝas. Li sentas fridon, sed ŝi ankoraŭ ne eliras.

Li pensas pri ilia antaŭa enkarniĝo. Ili ne estis moskitoj, sed pingvenoj, kiuj vivis en neĝa kaj glacia mondo kaj plezure promenis aplombe per elegantaj ĝentihomaj paŝoj.

Tiam li estis la plej bona pingveno. Li kovis profundan amon al ŝi. Kiel ĉiuj pingvenoj pretaj svatiĝi, li ŝparis nenian penon por serĉi ŝtonpecojn. Dum longa irado, li forĵetis la ŝtonpecojn unu post alia, pri kiuj li ne kontentiĝis. Finfine, post kiam li havis sangmakulitan kapon pro ripeta stumblado, li trovis unu plej fajnan kaj plej glacean ŝtonpecon. Li konsideris, ke nur ĝi decas al ŝi.

Tamen ŝi edziniĝis al alia pingveno, kiu, sekvante lin, manlevis tiujn pecojn forĵetitaj de li kaj donacis ilin al ŝi. Antaŭ ŝi amasiĝis tiuj krudaj kaj neperfektaj ŝtoneroj. Li retiriĝis kun malĝojo, sed li sekvis ŝin ĝis ĉi tiu enkarniĝo kaj volontis esti moskito, akompanante ŝin. Turmentata de korŝira atendado, li riskas sian vivon flugi en la fenestron de homa loĝanto.

Vere li vidas ŝin tie. Ŝi suĉas sur la homa brako, kun kapo kninita kaj bluetaj flugitoj leĝere tremetantaj. En paniko, li ektrovas, ke la homo, kies maldekstra brako restas senmova, ŝtele levas sian dekstran manon … “Tuj fuĝu!” li korŝire ŝrikas laŭtvoĉe, sed jam malfrue. Ŝi falas sur la teron, ŝrumpiĝinte. Li alflugas al ŝi, kaj surgenuiĝinte ĉe ŝia sangkovrita korpo, faligas pluvon da larmoj. Pene malferminte siajn okuloj, ŝi larmis kviete.

“Domaĝe, kiel domaĝe… Vi pereigas nin ambaŭ…” li provas rektigi ŝin, kies sango fluetas tra ŝia tuta korpo. “Kial vi ne sekvu mian admonon?”

“Mi scias… sed mi povas fari nenion… ĉar,

ĉar mi jam gravedas je via infano… Ĝi bezonas nutraĵon… herbsuko ne sufiĉas, mi devas suĉi sangon… Mi scias, ke mi tuj mortos, sed vi povas daŭrigi vian vivon, ĉar vi ne ofendas ilin…” Palpebruminte per mortantaj okuloj, ŝi diras ridete, “Fakte, post kiam mi naskos infanon, mi ankaŭ mortos pro troaj penoj kaj zorgoj, sed tio estas la devo de mi kiel patrino… Eĉ se miloj kaj miloj da homoj kraĉe riprocas min, mi devas provizi mian posteulon per la plej bona nutraĵo. Tio senrimedigas min.”

“Kial, kial vi ne diris al mi pri tio pli frue?”

“Mi scias, ke vi amas min. Se mi dirus al vi, vi farus tion anstataŭ mi. Do, nun estus vi, kiu estus mortonta… Mi domaĝas vin. Ho… se mi povus naski infanon por vi, mi ne bedaŭrus… Mi ŝuldis al vi dum la antaŭa enkarniĝo. Mi volas repagi al vi en ĉi tiu vivo, sed mi male pliigas ŝuldojn al vi … Dum la antaŭa enkarniĝo, ni estis pingvenoj. Efektive mi korinkliniĝis al vi de la komenco ĝis la fino, sed mi edziniĝis al li… ĉar li donacis al mi multege da ŝtonpecoj, ĉu vi sciis? Ĉar ni vivis en neĝa kaj glacia lando, se ni ne havis sufiĉe da ŝtoneroj por fari neston por kovi ovojn, niaj idoj estis frostmortigotaj en frosta mondo antaŭ ol ili elŝeliĝis… Vi donacis al mi unu pecon, ĉarman kaj kristalan, sed tio estis nur amo. Pura amo ne povas subteni la longdaŭran geedziĝon kaj plenumi la devojn al gefiloj… Mi ne edziniĝis al vi, ĉu vi malamas min?”

Li forte skuas sian kapon, plorsingulte. “Estis mia kulpo. Mi ne povis protekti vin, mi ne povis doni ĉion, kion vi bezonis, tiel ke vi multe suferis… En venonta enkarniĝo, ni fariĝu mantoj, ĉu bone? Dum nupta nokto, vi forglutos min, naskos infanon por mi…. Mi certe sentos grandan feliĉon morti en via abdomeno…”

“Ne, ne, pli bone ni estu cikadoj, ĉu? Ĉiutage ni trinkos rosojn kaj gaje kantos… Atentu, atentu…” rideto rapide elvaporiĝas el ŝia vizaĝo. Anhelante, ŝi faligas fluon da larmoj. “Tuj fuĝu. Homo venas…”

Turninte sian kapon por ĵeti ekrigardon, li montras palan kaj senpentan rideton, “Stultuleto… ni ambaŭ faru cikadoj, cu?”

Frap! Aŭdiĝas klaka sono, kune kun kontentemaj vortoj, “Hm! Alia moskitaĉo frapmortiĝas!”

Ĉe la momento, kiam li venas al morto, li firme ĉirkaŭbrakumas ŝin. Ilia sango kunfluetas kaj koaguliĝas en skarlate ruĝan larmon.

elĉinigis **Vejdo**

Li Bai (701-762)

Tradukaj Variantoj de la Sama Poemo

Penso en kvieta nokto

Antaŭ lito blanke brila luno floras,
Super tero kvazaŭ prujno blankkoloras.
Kaplevo: brilan lunon mi rigardas,
Kapklino: naskvilaĝon mi memoras.

trad. K. Kalocsay

Penso en kvieta nokto

Antaŭ la lit' scintilas pompa bel’.
Ĉu prujno sin disŝutas al la ter’?
Ha, l’ Lun’ al mi obstine okulumas;
ve, nostalgio en la kapo zumas!

trad. Seimin

Penso en Silenta Nokto

Antaŭ l’ lit’ la luno blanke brilas,
sur la plank’ la lum’ al pruj’ similas.
Kapolev’: la lunon mi rigardas;
Kapoklin’: hejmlokon mi sopiras.

trad. Laŭlum

Penso en kvieta nokto

Ĉelite ludas lunbrilo.
Jen kiel prujna terkovrilo.
Mi, rigardante l’ lunon helan,
Hejmsopiras sen trankvilo.

trad. Vejdo

Nokta Penso

—laŭ ĉinesko Sopir-al-Sudo

plenluno
prujneske brilas
kapleve mi ĝin spektas
mi al hejmlok' sopiras
vagpenso iras

adaptita de Sam

Antaŭ lito helas planko,
Kvazaŭ kuŝas prujno blanka.
Levas kapon mi al lun' admire,
Kaj... ĝin tuj mallevas hejmsopire.

trad. Kenji Ossaka

Hejmsopiro En Nokta Kvieto

Antaŭ lit' lun-spir',
Ĉu sur ter' prujn-ŝmir'?
Kaplev': lun-rigard';
Kapklin': hejm-sopir'.

Trad. Vadant

Nostalgio En Nokta Kvieto

Liten blank-radi'—
Prujno en vizi'?
Kaplev': hela lun';
Kapklin': nostalgi'.

trad. Vadant

Nokta Penso

La plenluna bril'
estas prujnsimil'.
Kovras klara lun'
per hejmosopir'.

trad. Vejdo

Promenado Ĉe La Bordo De La Rivero Nevo

Fruan matenon, la trajno atingis San-Peterburgon. La ĉielo estas kovrita de nigraj nuboj, la nebulo leviĝas en spiraloj. Ĉar estas dimanĉo, troviĝas neniu sur la Nevo-strato, kiu vivoplenas tamen en ordinaraj tagoj. Ĉiu konstruaĵo sur la strato havas historion de pli ol 300 jaroj. Oni povas diri, ke San-Peterburgo estas kondensita per firma decido kaj penado de Peter-Imperiestro, kiu unukore kaj unuanime lernis de Eŭropo. La Eŭropeskaj konstruaĵoj masonitaj per ŝtonego ankoraŭ estas tiel imponaj kaj majestaj post paso de pli ol 300 jaroj. La larĝa rivero Nevo kaj ĝiaj pli ol 50 branĉoj, fluas interkruciĝante en la urba distrikto de Peterburgo, kaj pli ol 700 pontoj interligas proksimume cent insulojn sur la Delto de la rivero Nevo, formante ĉarman pejzaĝon, tiel ke la urbo Peterburgo viciĝas kiel la dua urbego de Rusio. Ankaŭ ĉar la urbo estas dense kovrita de rivervojoj, San-Peterburgo ĝuas bonan renomon kiel *la Norda Venecio*. Inter la multaj pontoj 21 malfermiĝs malrapide de la 2-a horo ĝis la 5-a horo frumatene por trapasigi vaporŝipojn. Preskaŭ en ĉiu vespero de somero ĉiam kolektiĝas multaj turistoj ĉe la bordo de la rivero por spekti malfermadon de pontoj, kaj ĉar San-Peterburgo situas sur norda latitudo 60º, post la Somera Solstico la daŭro de sunbrilado atingas 20 horojn，la lasta lumo de la subiranta suno longtempe brilas sur horizonto ; vesperkrepusko ĵus pasis, la ĉielo ankoraŭ ne malheliĝas, matenruĝo sur la tuta ĉielo rekomenciĝis，la ĵus subirinta ruĝa suno refoje leviĝas, tio estas mirindaĵo « la blanka nokto » loganta multajn turistojn. Kiam ni alvenis al San-Peterburgo, jam estis la lasta tagdeko de aŭgusto, sed ĝis la deka horo vespere, la ĉielo ankoraŭ havis lumkoloron.

La fortikaĵo Peter kaj Paŭlo ĉe la bordo de la rivero Nevo estas fonto de la urbo San-Peterburgo, la fortikaĵo tenas elfluejon de la rivero Nevo ĉe la Balta Maro. La Sonorilturo de la preĝejo Peter-Paŭlo alte staras ĝis la nuboj, en kiu metiĝas la ĉerko de

imperiestro Peter kaj imperiestredzino. La Vintra Palaco, fame konata tra tuta mondo, estas helblua, tri-etaĝa konstruaĵo el ŝtono, kiu alte staras ĉe la bordo de la rivero Nevo kiel giganda kvardrata korto kun domoj ĉirkaŭ si. La Vintra Palaco nun estas nomata Ermitash-muzeo, en kiu ekspoziciiĝas multaj famaj pentraĵoj, kiujn imperiestro Peter, Ekaterina II kaj aliaj rusaj imperiestroj aĉetis de Eŭropo. Ni konsumis du horojn por vidi kaj apreci kreaĵojn de grandaj majstroj: Rafaelo, da Vinci, Rembrandt, Cezanne, Picasso ktp. Krozoŝipo Aŭrora estas senmove ankrita ĉe la rando de la rivero. Nevo Rememoro pri la jaro 1917, signalobuso pafinta per artilerio sur la krozoŝipo skuis la mondon, ŝanĝis Rusion, ankaŭ influis ĉinan direkton de disvolvo.

La Somera Palaco estis loĝloko de imperiestro Peter en somero. La palaco, kun areo de 800 hektaroj, situas en arbaro ĉe la Finnlanda Golfo je 29 kilometroj for de la urba distrikto de Peterburgo. En 1710 imperiestro Peter, sorĉite de la ĉarma pejzaĝo, konstruigis la palacon tie. La konstruaĵo aspektas pompa kaj grandioza, ĝi estis nomita kiel *Rusa Versajla Palaco.* Antaŭ la granda palaco, kun orumita globo, estas etendaĵo da ŝprucfontaro kiel akvofalo, tie estas 37 oraj statuoj kaj 64 ŝprucfontoj, la plej granda inter ili elŝprucas akvon en la aeron el la buŝo de la leono, kaj la akvokolono atingas la alton de 22 metroj. Tie oni povas kaj rigardi foren al la granda maro kaj loki sin en la mezo de la arbaro, tie vere estas bona loko por somerumi, oni estas devigita admiri la apreckapablon kaj antaŭvidon kaj sagacecon. La konstruado de tiuj ĉi konstruaĵoj, kiuj trapasis pli ol 300 jarojn, estis plenumita ekde la komenco severa laŭ la normoj de senkompara beleco, eleganta artogusto kaj tiel bona kvalito, kiu garantios pri daŭreco longa je generacioj. Sen imperiestro Peter ne ekzistus hodiaŭa San-Peterburgo. El tio oni povas vidi, kiel grava pri sia popolo estas, ĉu gvidanto havas longan vidon.

La urbo Puŝkin, la fama parko, situas en la antaŭurbo de San-Peterburgo, kaj origine nomiĝis la Vilaĝo Caro. En 1937 oni alinomis ĝin la urbon Puŝkin.

En 1811 Puŝkin eniris en la mezlernejon de la Vilaĝo Caro por fari studadon, kaj tie postlasis piedsignojn de la vivo de la poeto. En la parko estas Ekaterina-Palaco brilanta per verda kaj ora kolonoj, kiu konstruiĝis en la 50-a jardeko de la 18-a jarcento, kun baroka arkitekturstilo. Ĝi estas la palaco, kiun imperiestro Peter konstruigis al sia filino, imperiestrino Elizabeta. Helbrua ekstermuro, grandioza impeto, dika kaj peza stilo, lasas nin ankoraŭfoje admire ekkrii por la kreaĵo de famkonata imperiestro Peter. Estas imageble, ke Peterburgo en la 18-19-a jarcento vere estis sonĝsimilaj bonaj momentoj por rusa nobelaro. Tiam imperiestro Peter tutkore kaj tutanime lernis de Eŭropo, komplete enkondukis kaj iniciatis kun granda sindediĉo eŭropajn civilizaciojn, kaj eksplodigis krean inspiron de rusaj kulturantoj, kaj grandnombre aperigis grupon da grandaj verkistoj, grandaj kleruloj kaj grandaj muzikistoj: Puŝkin, Lomonosov, Tchikovski, Glinka kaj Dostoevski ktp. Tio vere estas fazo da oraj jaroj de San-Peterburgo!

elĉinigis Lin Leming

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_

Eldonas Redakcio de ***Penseo***
Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
Adreso: No.-3-2 de la 5-a etaĝdomo
de No. 19, Wujiang St.,
Jiangbei Distrikto,
Chongqing, 400020, Ĉinio
Tel: (023) 67095890 (hejme)
Poŝtadreso: vejdo@163.com
Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.
Por legi pasintajn numerojn de Penseo, vin turnu al www.elerno.cn/penlisto.htm

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_